

Lublin, 04 sierpnia 2019 r.

Prof. dr hab. Bożena Dziemidok – Olszewska

Zakład Systemów Politycznych

Wydział Politologii UMCS

000001353
Uniwersytet Marii Curie- Skłodowskiej
Wydział Politologii
Zakład Systemów Politycznych
Plac Litewski 3, 20-080 Lublin
tel. (081) 537 60 19

Recenzja

w postępowaniu habilitacyjnym dr Joanny Rak

w dziedzinie nauk społecznych

w dyscyplinie nauki o polityce i administracji

Sylwetka naukowa Habilitantki

Pani dr Joanna Rak ukończyła studia pierwszego, drugiego i trzeciego stopnia na Wydziale Politologii i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. W 2012 r. ukończyła studia pierwszego stopnia na kierunku politologia (specjalność: marketing polityczny i komunikacja medialna), w 2013 r. studia pierwszego stopnia na kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne. W 2014 r. zrealizowała studia drugiego stopnia, na kierunku politologia (tytuł pracy magisterskiej – „Natężenie identyfikacji kulturowych w blogosferze posłów na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej VII kadencji”).

W 2016 r. sfinalizowała studia trzeciego stopnia i, na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Postawy wobec bezpieczeństwa kulturowego w dyskursie sejmowym w latach 2004 – 2011”, napisanej pod kierunkiem prof. dra hab. Romana Backera, obronionej na Wydziale Politologii i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, uzyskała stopień naukowy doktora nauk społecznych w zakresie nauk o polityce.

Wszystkie rodzaje studiów Habilitantka ukończyła z wynikiem bardzo dobrym. Za prowadzoną w czasie studiów działalność naukową otrzymała kilkanaście nagród, a także stypendia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za wybitne osiągnięcia dla najlepszych studentów i doktorantów.

Dr Joanna Rak jest zatrudniona, od 1 października 2016 r., na stanowisku adiunkta w Zakładzie Kultury Politycznej, na Wydziale Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Po obronie doktoratu odbyła staż podoktorski na Universidad CEU San Pablo, Facultad de Humanidades y Ciencias de la Comunicacion (Madryt), następnie zrealizowała tam pobyty badawcze (2017 r. i 2018 r.) i była w charakterze profesora wizytującego (2018 r.).

Osiągnięcia naukowo - badawcze

Dorobek naukowy dr Joanny Rak, powstały po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, obejmuje: dwie monografie naukowe, jedno współautorstwo monografii (wydanej w języku polskim i gruzińskim), jedną redakcję pracy zbiorowej; 18 artykułów w czasopismach naukowych (w tym 13 w czasopismach znajdujących się na liście ERIH, 3 – JCR), 13 rozdziałów w pracach zbiorowych, 35 recenzji w czasopismach naukowych (w tym 10 w czasopismach z listy ERIH i 25 – JCR), jedno współautorstwo przekładu.

Przed otrzymaniem stopnia doktora, czyli w czasie studiów, także doktoranckich, opublikowała: 1 monografię autorską, 14 artykułów w czasopismach, 9 rozdziałów w pracach zbiorowych, 41 recenzji naukowych; była współredaktorem naukowym 3 książek. W ciągu trzech lat od uzyskania stopnia naukowego doktora nauk społecznych Habilitantka znacznie powiększyła swój dorobek naukowy.

W Wykazie opublikowanych prac naukowych... (załącznik nr 4) Habilitantka wskazała 53 publikacje (artykuły, recenzje, niektóre we współautorstwie; s. 2 - 9), z pełnymi danymi bibliograficznymi, w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JCR) oraz na liście European Reference Index for the Humanities (ERIH). Liczba ta, sama w sobie, jest dowodem kompetencji Habilitantki.

Jako **główne osiągnięcie** w przewodzie habilitacyjnym dr Joanna Rak wskazała monografię pt. „Theorizing Cultures of Political Violence i Times of Austerity. Studying Social Movements in Comparative Perspective”, Routledge 2018, London and New York, s. 195. Książka została zrecenzowana w dwóch turach, w pierwszej wewnętrznej (dwie redaktorów serii „Routledge Research in Comparative Politics” i jedna pracownika działu marketingu) i drugiej zewnętrznej (dwóch recenzentów w trybie obustronnie anonimowe recenzje). Badania zostały przeprowadzone i książka została napisana zgodnie z najnowszymi tendencjami i standardami badań naukowych, a nawet, w istotnym wymiarze, te tendencje i standardy kreuje.

Książka stanowi prezentację rezultatów badań nad kulturą przemocy politycznej ruchów anty-oszczędnościowych w Europie po 2008 r. Nie jest ona typową monografią, będącą holistycznym przedstawieniem określonej problematyki, jest nowoczesnym postawieniem i rozwiązaniem problemu badawczego. Zamysłem Autorki nie jest wszechstronna analiza przemocy politycznej czy ruchów anty-oszczędnościowych, ale konstrukcja typów kultur przemocy politycznej interesariuszy ruchów anty – oszczędnościowych. Badania tego rodzaju nie są dla Habilitantki zupełną nowością, podobne już prowadziła. Połączenie kategorii kultury przemocy politycznej i ruchów anty-oszczędnościowych poprzedzone zostało odrębnymi badaniami dotyczącymi tych problematyk. W przyjętej wersji przedmiot badawczy należy określić jako

nowatorski, aktualny, interdyscyplinarny, twórczy zarówno teoretycznie jak i w odniesieniu do praktyki politycznej,

Celami badań było ustalenie typologii kultur przemocy politycznej ruchów anty-oszczędnościowych w Europie w okresie wychodzenia z kryzysu ekonomicznego oraz wyjaśnienie źródeł i skutków zróżnicowania między typami. Aby zrealizować tak założone cele Autorka postawiła i rozwiązała problemy badawcze dotyczące ustanowionych typów, a także ich przydatności w wyjaśnianiu przyczyn i rezultatów. Problemy te były także wynikiem postawionych wcześniej pytań badawczych, m. in. o zróżnicowanie funkcjonowania ruchów anty – oszczędnościowych. Wczytanie się i rozważenie problemów prowadzi do wniosku, że problem „W jakim stopniu obecne modele eksplanacyjne wyjaśniają, dlaczego podmioty zaangażowane w działalność ruchów przeciwko zaciskaniu pasa po 2008 r. miały określone wzorce kultury przemocy politycznej/” (autoreferat, s. 5) mógłby zostać sformułowany w bardziej klarowny sposób.

Kolejnym etapem badania było postawienie hipotez, głównej i szczegółowych. Główna hipoteza odnosi się, upraszczając, do założenia, że ruchy anty-oszczędnościowe po 2008 r. stworzyły zróżnicowane typy kultury przemocy politycznej, a obecne modele w niewielkim stopniu służą wyjaśnieniu tego zjawiska. Hipotezy szczegółowe zakładają, że nie występuje korelacja między typem kultury przemocy politycznej interesariuszy ruchów anty-oszczędnościowych a m. in. czynnikami wewnątrzpaństwowymi, regionalnymi, kolonialnymi, czasowymi, wojny i rewolucji. W swojej pracy Autorka zweryfikowała również hipotezy dotyczące prawdopodobnej relacji przyczynowo – skutkowej między czynnikami wyjaśniającymi (np. typ społeczeństwa, narracje o przemocy) a czynnikiem wyjaśniającym – ugruntowanymi teoretycznie typami kultury przemocy politycznej. Należy zauważyć, że w tworzeniu tych czynników Autorka wykorzystwała bogatą literaturę przedmiotu, ale także dodała własne. Zastanowiłabym się jedynie, czy czynników wyjaśniających nie dałoby się bardziej uporządkować, sklasyfikować, nadać im większy stopień ogólności i w szerszych ramach wskazać określone elementy.

W celu przeprowadzenia rzetelnego badania naukowego i weryfikacji założonych hipotez Autorka dokonała analizy wszystkich form aktywności politycznych podejmowanych przez ruchy anty-oszczędnościowe (także w ich relacjach z innymi podmiotami), działające w 14 państwach Unii Europejskiej. Przypadki zostały wybrane na podstawie jasnych i poprawnych kryteriów (głównie kryteria istotnościowe). W badaniu zostały zastosowane adekwatne metody, techniki i narzędzia badawcze. Podkreślić należy, że Autorka tworzy i stosuje własne techniki i narzędzia badawcze.

Pod względem metodologicznym badania zostały przeprowadzone wzorcowo, nienagannie. Na wszystkich etapach pracy badawczej widoczny jest stosowny zamysł, realizacja planów i założeń. Autorkę wyróżnia bardzo dobry warsztat badawczy oraz – pomimo krótkiego doświadczenia naukowego – dojrzałość badawcza, połączona z nowatorskością i oryginalnością.

Konstrukcja rozprawy jest logiczna i spójna. Praca składa się z czterech rozdziałów. Brak jest podrozdziałów, ale funkcje wewnętrznego podziału treści wypełniają, nieuwzględnione w spisie treści, śródtytuły określające zakres tematyczny rozpatrywanych zagadnień.

Rozdział pierwszy, pt. „Theoretical Approaches towards Cultures of Political Violence”, zawiera przedstawienie teoretycznych ujęć kultur przemocy politycznej oraz analizę literatury przedmiotu badawczego. Ujęcie teoretyczne nie jest klasyczną analizą treści publikacji naukowych. Autorka zastosowała przegląd literatury przeprowadzony na podstawie samodzielnie przyjętych założeniach metodologicznych. Sposób ten został nazwany „nietradycyjnym projektem badawczym”, jego celem jest znalezienie ujęć teoretycznych wyróżniających się szczególną mocą eksploracyjną i eksplanacyjną, a polega na selekcji literatury według określonych kryteriów (np. kryterium funkcji, kryterium poprawności). Zastosowane założenia metodologiczne wydają się nie zawsze w pełni klarowne, ale niewątpliwie są nowatorskie i wypełniają założony cel badawczy.

W rozdziale drugim, pt. „Post- 2008 Cultures of Political Violence in the Eurozone” Autorka zdefiniowała kulturę przemocy politycznej, zidentyfikowała typy kultury przemocy politycznej ruchów anty-oszczędnościowych w Europie po 2009 r., skonstruowała ich typologię, ukazała podobieństwa i różnice pomiędzy nimi. Zastosowanie siedmiu wzorców kultury przemocy politycznej pozwoliło na konstatację o dominacji jej typów polegających na zastraszaniu i wojowniczości i sformułowanie konkluzji, że współczesne społeczeństwo, do realizacji swoich celów politycznych, częściej wykorzystuje siłę fizyczną.

W kolejnym rozdziale, pt. „Towards the Explanations of the Sources of Cultures of Political Violence”, przetestowane zostały schematy eksplanacyjne pod kątem ich skuteczności w wyjaśnianiu przyczyn. Autorka udowodniła, że nowe konfiguracje czynników lepiej służą wyjaśnieniu kultur przemocy politycznej ruchów anty-oszczędnościowych w Europie po 2008 r., niż pojedyncze czy zestawy już sformułowane. Istotnym wynikiem badań jest wskazanie zespołu i pojedynczych czynników bardziej prawdopodobnych przy kształtowaniu się pokojowych (i mniej pokojowych) kultur przemocy politycznej. Najcenniejszą konstatacją wydaje się ta, że szereg ustalonych już modeli eksplanacyjnych okazało się nieskutecznymi analityczne przy wyjaśnianiu przyczyn powstawania kultur przemocy politycznej ruchów anty-oszczędnościowych oraz różnic między nimi.

Rozdział czwarty, ostatni, pt. „Looking for the Immediate Aftermaths of Culture of Political Violence” obejmuje rozważania i wyniki badań dotyczące przydatności modeli eksplanacyjnych w określeniu i wyjaśnianiu skutków ukształtowania się konkretnych typów kultury przemocy politycznej ruchów anty-oszczędnościowych. Autorka wykazała, że dotychczas stosowane modele, traktujące kulturę przemocy politycznej jako wyjaśniającą inne zjawiska, nie mają zastosowania do analizy skutków wzorców stosowania przemocy politycznej przez interesariuszy ruchów anty – oszczędnościowych w Europie po 2008 r. Wynika to z faktu, że w badaniach nie zostało potwierdzone, iż kultura przemocy politycznej ruchów anty-oszczędnościowych wywołała skutki uznawane przez badaczy za negatywne.

Przeprowadzone badania oraz zaprezentowane w książce ich rezultaty pozwalają na sformułowanie dwóch ogólnych wniosków i ocen. Po pierwsze, badania mają charakter poznawczy i utylitarny. Autorka zgromadziła literaturę dotyczącą kultury przemocy politycznej, wskazała jej już sformułowane i nowe typy oraz tych typów paradygmaty, wnosi więc nowe treści do dorobku przedmiotu badawczego. Sporządzone przez Autorkę bazy danych mogą być wykorzystane przez innych badaczy. Dokonane przez Habilitantkę ustalenia mogą służyć różnym organom i podmiotom, zarówno międzynarodowym jak i krajowym, do konstrukcji strategii i taktyki reagowania na przemoc polityczną.

Po drugie, badania mają charakter nowatorski, oryginalny, niestereotypowy. Jest to nowy typ badań, bardzo konkretnie ukierunkowany, nastawiony na weryfikację modeli i paradygmatów. W badaniach zostały zastosowane reguły wszelkiej poprawności metodologicznej, pytania, kryteria, itp. zostały dobrane z matematyczną wręcz precyzyjnością. Autorka wykorzystuje dorobek metodologiczny nauk społecznych, ale jednocześnie tworzy nowy. Konstrukcja autorskich kategorii, typologii i narzędzi badawczych jest mocną stroną Habilitantki. Z drugiej strony niektóre metody zanadto przypominają (recenzentce oczywiście) statystykę, narzędzie typu „wyszukiwanie fraz” może – moim zdaniem - zubażać badania i formułowane na ich podstawie wnioski politologiczne. Niektóre problemy można postrzegać jako sformułowane w zawiły sposób, ale nie naruszają one jasnego obrazu całości.

W pozostałym dorobku naukowym, obejmującym kilkadziesiąt artykułów i rozdziałów w pracach zbiorowych, Habilitantka wskazała trzy podstawowe obszary tematyczne: kultury przemocy politycznej interesariuszy ruchów protestu; gnoza polityczna jako jeden ze wskaźników zmian jakościowych dyskursu publicznego w Rosji za czasów Władimira Putina; myślenie polityczne ruchów odnowy kulturowej.

Dokonania naukowe z pierwszego zakresu tematycznego są rezultatem realizacji projektu badawczego finansowanego przez Narodowe Centrum Nauki

(grant „Dynamika kultury przemocy politycznej ruchów anty-oszczędnościowych w Europie”). W ich skład wchodzi 21 autorskich i 2 współautorskie artykuły naukowe, nie powielające treści i wniosków zawartych w monografii. Artykuły te ukazują: sposób pomiaru kultur przemocy politycznej, warianty kategorii teoretycznych kultur przemocy politycznej, nowe narzędzia do badania procesów dyskursywnej legitymizacji i delegitymizacji, itd. Podkreślić należy, że szersze badania (a co za tym idzie – wiedza) dotyczące kultury przemocy politycznej ruchów protestu były niezwykle pomocne przy pracach nad monografią.

Drugie pole badawcze Habilitantka realizuje w ramach projektu pt. „Współczesna Rosja: między autorytaryzmem a totalitaryzmem” (Opus 10, NCN), opublikowała na ten temat 7 artykułów (3 autorskie, 4 współautorskie). Publikacje te dotyczą m. in.: zaprojektowaniu oryginalnych narzędzi badawczych służących m. in. identyfikowaniu i rozróżnianiu subtypów gnozy politycznej; cech istotnościowych rosyjskiego systemu politycznego; teoretycznej kategorii społeczeństwa zamkniętego.

Ostatni wskazany obszar badawczy to myślenie polityczne ruchów odnowy kulturowej (ruchów rewitalizacyjnych). W jego ramach Habilitantka wskazała 1 monografię autorską (rozprawa doktorska), 1 współautorską, 1 współredagowaną oraz 3 artykuły naukowe. Dokonania naukowe Habilitantki w tym obszarze to: analiza typów ruchów odnowy kulturowej i ich rodzajów myślenia; stworzenie nowych narzędzi badawczych (m. in. typologii postaw rewitalizacyjnych) i sformułowanie kategorii analitycznych przedmiotu badawczego.

Spośród dorobku naukowego dr Joanny Rak na szczególną uwagę zasługują recenzje. Można je określić jako wartość dodaną do recenzowanych publikacji. Są nie tylko rzetelne, obiektywne i interesujące, ale wnoszą nowe treści, prezentują nowy punkt widzenia. Dodać należy, że za recenzje Habilitantka otrzymała szereg nagród.

Podsumować należy, że pozostały dorobek naukowy dr Joanny Rak jest liczny i wartościowy. Charakteryzuje się innowacyjnością zarówno wyboru, jak i rozwiązania problemów badawczych, a także zastosowaniem nowatorskich technik i narzędzi badawczych.

Sumaryczny impact factor publikacji naukowych według listy Journal Citation Reports (JCR), zgodnie z rokiem opublikowania: 2016 – 19,703; 2017 – 13,311; 2018 – 5,306; 2019 – 1,643. W sumie za lata 2016 – 2019 – 39, 963.

Liczbę cytowań publikacji według bazy Web of Science (WoS) – 4. Liczba cytowań publikacji według bazy Google Scholar (Publish or Perish) – 21.

Indeks Hirscha opublikowanych publikacji według bazy Web of Science (WoS) – 1. Indeks Hirscha według bazy Google Scholar (Publish or Perish) – 3.

Habilitationka obecnie kieruje dwoma krajowymi projektami badawczymi: „Kontestacja polityczna a nowa demokracja opancerzona” (Grant Opus 16, Narodowe Centrum Nauki) i „Dynamika kultury przemocy politycznej ruchów antyoszczędnościowych w Europie” (Grant Sonata 12, Narodowe Centrum Nauki). Wykonuje projekt badawczy pt. „Współczesna Rosja: między autorytaryzmem a totalitaryzmem” (Grant Opus 10, Narodowe Centrum Nauki). Uczestniczyła także w programie Erasmus+ i w pracach zespołu badawczego nad podręcznikiem „Metodologia badań politologicznych”.

Dr Joanna Rak otrzymała międzynarodowe i krajowe nagrody za działalność naukową. W 2017 r. Jej rozprawa doktorska została wyróżniona w Ogólnopolskim Konkursie im. Czesława Mojsiewicza; w 2018 r. zdobyła pierwsze miejsce w konkursie Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych za najlepszy artykuł naukowy. W 2018 r. uzyskała stypendium naukowe Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla wybitnych młodych naukowców. W 2019 r. otrzymała Stypendium Start (Fundacja na rzecz Nauki Polskiej) oraz Stypendium im. Barbary Skargi (Fundacja na rzecz Nauki Polskiej).

Monografia „Theorizing Cultures of Political Violence i Times of Austerity: Studying Social Movements in Comparative Perspective” została wyróżniona rekomendacją redakcji czasopisma *Perspectives on Terrorism: A Journal of the Terrorism Research Initiative*.... (Leiden University, Holandia). Jej artykuł pt. „Contra-Acculturative Thought as the Source of Political Violence” został wyróżniony dwukrotnie, trzykrotnie zostały wyróżnione recenzje Jej autorstwa (wykaz - załącznik nr 4, s. 18). Habilitationka wspólotrzymała nagrodę IPSA. Była także nagradzana przez Rektora UAM (wynagrodzenie motywacyjne w r. ak. 2017/2018).

Habilitationka uczestniczyła w wielu konferencjach międzynarodowych i krajowych, na ponad 30 wygłosiła referaty. Konferencje odbyły się w Polsce (m. in. Poznaniu, Krakowie) i za granicą (m. in. Hiszpania, Czechy, Ukraina). Wystąpienia były głoszone zwykle w języku angielskim, zawsze korelowały z prowadzonymi badaniami naukowymi.

Dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz współpraca międzynarodowa

W zakresie uczestnictwa w programach europejskich i innych programach międzynarodowych lub krajowych (par. 5, pkt 1) dr Joanna Rak, od sierpnia 2017r., jest członkiem Programu CEU San Pablo University realizowanego na Universidad CEU San Pablo, Facultad de Humanidades y Ciencias de la Comunicacion (Madryt), a dotyczącego umiędzynarodowienia badań. Pracuje nad projektem pt. „Anti-austerity Movements in Contemporary Spain:

Dynamics of Political Violence”, którego rezultatem ma być monografia naukowa. W 2016r. (kwiecień – wrzesień), na tymże Uniwersytecie i Wydziale, zrealizowała projekt pt. „Basque Revitalization: The Continuance Trajectory of ETA”. W sierpniu 2017 r. współpracowała z badaczami z Universidad de Navarra (Pampeluna, Hiszpania) w ramach sieci badawczej Grupo de investigacion en historia reciente GIHRE. Habilitantka została także członkiem komisji oceniającej pracę badawczą Pani Mariam Kobailii („Social Capital and Problem of Corruption: Comparative Analysis of Poland and Georgia”, UAM) w ramach Programu Stypendialnego Rządu RP dla Młodych Naukowców

W okresie od 2016 r. dr Joanna Rak wzięła udział w kilkudziesięciu międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych. Sześciokrotnie uczestniczyła w komitetach organizacyjnych międzynarodowych lub krajowych konferencji naukowych. Pełniła funkcję sekretarza komitetu organizacyjnego w jednej konferencji międzynarodowej i jednej krajowej, była organizatorką sesji tematycznych, członkinią komitetów organizacyjnych (wykaz konferencji – załącznik nr 4, s. 17). Konferencje były organizowane przez Wydział Politologii i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu i Wydział Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Dr Joanna Rak otrzymała różne i liczne, międzynarodowe i krajowe nagrody i wyróżnienia (par. 5 pkt. 3). Oprócz nagród za działalność naukową, otrzymywała ministerialne i rektorskie stypendia naukowe. W 2019 r. od Urzędu Miasta Poznania (Wydział Rozwoju i Współpracy Międzynarodowej) uzyskała Stypendium dla młodych badaczy z poznańskiego środowiska naukowego.

Habilitantka brała udział, w charakterze analityczki, w sieci badawczej Grupo de investigacion en historia reciente GIHRE (sierpień 2017, Universidad de Navarra, Pampeluna, Hiszpania) (par. 5, pkt 4). W ramach projektu „Basque Revitalization: The Continuance Trajectory of ETA” (2016, Universidad CEU San Pablo, Madryt) współpracowała z prof. J. L. Orellą Martinezem (par. 5, pkt 5).

Dr Joanna Rak współpracuje w czasopiśmie naukowym z listy European Reference Index for the Humanities (ERIH) „Pro Fide Rege et Lege” (wydawcy: Klub Zachowawczo – Monarchistyczny i Towarzystwo Naukowe Myśli Politycznej i Prawnej) (par. 5, pkt 6). Pełniła w nim następujące funkcje: sekretarza redakcji (2012- 2018), redaktora działu recenzje (2013 – 2018) i redaktora językowego (2012-). Jest członkinią Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych.

Habilitantka prowadziła różnorodne zajęcia dydaktyczne (np. Wstęp do zarządzania w sytuacjach kryzysowych, Decydowanie w zarządzaniu kryzysowym), odbywające się w różnych formach (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria). Prowadziła także zajęcia w języku angielskim (np. Regional

Conflicts, Designing Political Science Research), dla studentów kierunku International Relations oraz dla uczestników programu ERASMUS. W roku akademickim 2017/18, na podstawie wyników ankiet studentów, znalazła się wśród 12 najlepszych wykładowców Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM. Podkreślić należy, że prowadzone zajęcia dydaktyczne są zgodne z wykształceniem i badaniami naukowymi. Habilitantka w marcu 2018 r. uczestniczyła w 10th International Week w Universidad CEU San Pablo (Madryt, Hiszpania), gdzie wygłosiła wykłady i poprowadziła warsztaty pt. „Protest Movements in Time of Austerity” dla studentów dziennikarstwa i uczestników programu ERASMUS.

Dr Joanna Rak posiada również osiągnięcia w zakresie popularyzacji nauki (par. 5 pkt 8). Spośród przedstawionych działań (załącznik 4, s. 19-20) za najważniejsze uważam współorganizowanie IV i V edycji (2016 i 2017 r.) seminarium naukowo – szkoleniowego „Bezpieczne miasto. Bezpieczna szkoła. Zapobieganie i reagowanie w nagłych i nadzwyczajnych zagrożeniach”, skierowanego do nauczycieli oraz pracowników administracji oraz opracowanie biuletynu tego seminarium.

W ramach opieki naukowej nad studentami (par. 5, pkt 9) mgr Joanna Rak od 2017 r. prowadzi seminarium licencjackie dla studentów kierunku bezpieczeństwo narodowe i zarządzanie państwem na Wydziale Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM. Jak dotychczas pod jej opieką naukową było ponad pięćdziesięciu studentów, z których kilkunastu obroniło prace licencjacie.

Habilitantka sprawuje opiekę naukową nad dwoma doktorantami (par. 5, pkt. 10). Pełni funkcję opiekuna naukowego i promotora pomocniczego wobec kom. Sławomira Butkiewicza (tytuł rozprawy doktorskiej – „Fizjologia wykonywania czynności służbowych operatorów Biura Operacji Antyterrorystycznych Komendy Głównej Policji”, jednostka – Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie). Jest promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim Fernanda Dameta Zaforteza (tytuł rozprawy – „La Economia Politica de las Expediciones Cientificas Ilustradas”, jednostka – Humanidades de la Universidad San Pablo CUU, Madryt).

Dr Joanna Rak wykazała odbycie sześciu staży naukowych (par. 5, pkt. 11). Przebywała na pobytach badawczych na Universidad CEU San Pablo, Facultad de Humanidades Ciencias de la Comunicacion, Madryt, Hiszpania (raz jako profesor wizytująca), raz na Universidad Carlos III de Madrid. Podczas staży i pobytów badawczych Habilitantka prowadziła badania naukowe, zajęcia ze studentami oraz uczestniczyła w wydarzeniach naukowych (wykaz – załącznik nr. 4, s. 23).

Habilitantka wykonała dwie ekspertyzy (par. 5, pkt 12) dla Akademia de Diplomacia Królestwa Hiszpanii (w 2017 i 2018 r., tytuły – załącznik nr. 4, s.

24). Uczestniczy w zespołach eksperckich i konkursowych (par. 5, pkt13). Była ekspertem SAGE Publications (Stany Zjednoczone) przy dwóch programach („Statistical Methods in Social Sciences” i „Statistical Methods in Social Sciences: Marketing”), jest ekspertem Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego ds. oceny projektów badawczych dla Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej oraz ekspertem Fundacji na rzecz Nauki Polskiej (załącznik nr 4, s. 24).

Zrecenzowała 11 projektów (par. 5, pkt 14), w tym dwa na zlecenia Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej (MNiSW) (załącznik nr 4, s. 24-25). Zrecenzowała także 13 monografii (10 dla wydawnictwa naukowego SAGE Publications (USA) i 3 dla wydawnictwa naukowego Schedas (Hiszpania) oraz kilkanaście manuskryptów publikacji dla czasopism z listy European Referece Index for the Humanities (ERIH) (wykaz - załącznik nr 4, s. 25). Uczestniczyła w licznych szkoleniach, posiada certyfikaty znajomości języka angielskiego na najwyższych, w tym specjalistycznych, poziomach (załącznik nr 4, s. 25-26).

Konkluzja

Z przedstawionego do oceny dorobku naukowego oraz organizacyjnego, dydaktycznego, popularyzatorskiego i w zakresie współpracy międzynarodowej wynika, że osiągnięcia Habilitantki są więcej niż imponujące i uprawnione jest stwierdzenie, że dr Joanna Rak jest wybitnym młodym badaczem i pracownikiem naukowym. Formalnie stwierdzić należy, że dorobek dr Joanny Rak spełnia wymogi zawarte w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, przyjętego na podstawie art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym w zakresie sztuki. Opowiadam się więc za nadaniem dr Joannie Rak stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych i wnoszę o skierowanie wniosku do dalszego procedowania.

prof. Mieczysław Olszewski